

»SENČENJE NA DELOVNEM MESTU«

PRIMER DOBRE PRAKSE: Pospravljanje igralnice ob glasbi

V okviru projekta Akreditacija Erasmus+ sem se udeležila senčenja na delovnem mestu v vrtcu *Dječji vrtić Vladimir Nazor Kastav*. Pri eni izmed obiskanih skupin (4-6 let), kjer smo hospitirale, se vzgojiteljici poslužujeta pospravljanja igralnice ob glasbi. Ker je skupina tudi angleško govoreča, za pospravljanje uporabljajo angleško pesem. Vzgojiteljica nam je povedala, da se je odločila za tovrstni način spodbujanja otrok, ker je opazila, da med pospravljanje oziroma urejanjem igralnice niso aktivni vsi otroci, zato je želela spodbuditi tudi ostale otroke. Izbrala je pesem z naslovom »*Clean Up Song for Children*« (dostopno na: <https://www.youtube.com/watch?v=oY-H2WGThc8>), ki pa govori prav o pospravljanju igralnice oziroma sobe.

Ideja mi je bila poznana, kajti tudi sama sem se kakšen teden pred obiskom tega vrtca odločila za enak način spodbujanja otrok k pospravljanju igralnice. Otroci dobijo izziv: pospraviti igralnico, preden se pesem konča. Zato sem se odločila, da kot primer dobre prakse nadaljujem s to idejo in jo nadgradim tako, kot to počne vzgojiteljica v njihovi skupini-v naprej ne opozori otrok, da je čas za pospravljanje, in šele nato pripravi pesem, ampak samo pripravi pesem in ko jo otroci slišijo, točno vedo, kaj morajo narediti oziroma kaj pesem pomeni.

In to sem poskusila tudi sama. Za pospravljanje uporabljamo pesem *Zajček Zlatko* (Romana Kranjčan). Ker so otroci v moji skupini mlajši (2-3 leta), sem vedela, da bodo nekajkrat ob pesmi potrebovali še izgovorjeno navodilo: »Čas je, da pospravimo igralnico.« Vendar večkrat, ko to počnemo, sem opazila, da dodatnega navodila ob pesmi sploh ne potrebujejo več. Sedaj nekateri že sami opozorijo druge, da je čas za pospravljanje, ko slišijo pesem. Seveda se jim pri pospravljanju vedno pridružim in tudi tako motiviram otroke. Vedno, ko se pesem konča vprašam »Ali nam je uspelo?« in počakam, da mi odgovorijo. Najprej pogledajo po igralnici in nato rečejo »Ja« ali »Ne.« ali pa »Skoraj.«

Po skoraj enem mesecu posluževanja tovrstnega načina motiviranja otrok za pospravljanje, sem opazila, da otroci bolj sodelujejo pri pospravljanju/urejanju igralnice, saj so notranje motivirani-Ali nam bo uspelo premagati pesem in pospraviti preden se pesem konča. Seveda opazim, da kdaj kakšen otrok ne sodeluje. Pristopim do njega in mu v roke podam neko igračo, ter ga prosim, naj jo pospravi. Najbolj pa velja veselje in ponos otrok, ko ob končani pesmi pogledamo po igralnici in ugotovimo, da nam je uspelo. Takrat si močno zaploskamo in otroke glasno pohvalit z *»Bravo, uspelo nam je, lahko si zaploskamo«*.

Tovrstni način motiviranja otrok k pospravljanju sem predlagala tudi nekaterim staršem na pogovornih uricah, saj so me vprašali za idejo, kako spodbuditi otroke k pospravljanju igrač doma, po končanem igranju. Nekateri so mi po nekaj časa povedali, da pesem motivira otroke in da ob pesmi že raje pospravljajo.

Zapisala: Nina Rahija